

=31=

Lecția 12 → **Altoit în Hristos** -
(21 August, 2016)
(Text biblic: Romani 11:11-24)

„Dar vei zice: ‘Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu’. Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngîmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.” (Romani 11:19-21)

Versetul de aur:

„Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămîi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu..” (Romani 11:22)

INTRODUCERE:

- Citirea textului: Romani 11:11-24
- Menționarea și recitirea versetului de aur
- Sugestie pentru o cîntare: „*Rătăceam în păcat și-n pierzare...*”

CONTINUTUL LECTIEI:

- I. Rădăcină sfîntă, ramuri sfînte** (Romani 11:11-16)
- A) Evreii și gelozia (vv.11-12)
 - B) Respingere și reconciliere (vv.13-16)

=32=

- II. Ramuri sălbatice, pom cultivat** (Romani 11:17-24)
- A) Rupere și îngîmfare (vv.17-21)
 - B) Bunătate și altoire (vv.22-24)

CONCLUZIE:

- A) -La ce să ne concentrăm atenția.
- B) -Rugăciune
- D) -Gînduri de reamintit:
 - 1.-Identifică ramurile naturale și cele sălbatice în metafora apostolului Pavel.
 - 2.-Explică semnificația credinței în a fi altoit în măslin, sau tăiat.
 - 3.-Spune, cum anume poate cineva continua să aibă parte de bunătatea lui Dumnezeu.

NOTĂ: [Versetul nostru de aur introduce noțiunea „tăierii” unor ramuri din măslin; problemă pe care o întîlnim și în pilda spusă de Domnul Isus cu privire la mlădițele neroditoare din viță. (vezi Ev. Ioan 15) Această „tăiere” a astîrmit multe discuții între cei ce cred în **siguranța mîntuirii** și cei ce pun siguranța mîntuirii pe seama capacității omului de a trăi o viață sfîntă pînă la capăt. Tăierea aceasta se referă oare la pierderea mîntuirii; așa cum cred unii? Nicidecum!... Mîntuirea se capătă prin credința în jertfa Domnului Isus, prin har. Ea este darul lui Dumnezeu și „Lui nu-i pare rău de darurile făcute.” Versetul de aur sună astfel: „*Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămîi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu.*” (Romani 11:22) Odată ce un om a fost născută din nou, această naștere nu poate fi anulată. Poți să mori copilăș, copil, tînr, adult, sau bătrîn. Nimeni însă nu poate fi **nenăscut din nou**, odată ce s-a produs nașterea de sus în viața lui/ei. Da, „*Dumnezeu se poartă cu noi ca și cu niște fii.*” El ne pedepsește uneori cu asprime, tocmai fiindcă am devenit fiii Lui. Dacă citim ceea ce zice Duhul Sfînt prin ap. Pavel, ne putem da seama că „tăierea” nu e similară cu pierderea mîntuirii; așa cum este scris: „*Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mînce din pîinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mîncă și bea își mîncă și bea osînda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului. Din pricina aceasta sunt între voi mulți nepuțin-*”

